

GUDSTJENESTE

Fjellhamar kirke 24. desember 2017

Lukas 2, 1 – 20

PREKEN

JULEEVANGELIET

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. ² Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. ³ Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

⁴ Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, ⁵ for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. ⁶ Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, ⁷ og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en

krybbe, for det var ikke husrom for dem.

⁸ Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. ⁹ Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. ¹⁰ Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: ¹¹ I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. ¹² Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» ¹³ Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

¹⁴ «Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

¹⁵ Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» ¹⁶ Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. ¹⁷ Da de fikk se ham,

fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. ¹⁸ Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. ¹⁹ Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. ²⁰ Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

JULEGAVEN

Vi har forresten funnet en julegave på gulvet ute i gangen. Er det noen som savner en gave? Kanskje den har falt ut av en lomme i farta på vei inn? Eller vært hull i en pose.... Har du den der, Reinaldo? Ja, kom hit med den så vi kan se den. Noen som har mista denne, som kjenner den igjen? (diger pakke bæres inn)

Sett den her, du. Vi kan se hvem den er til. ”Til deg.” Ja, det hjalp oss ikke så mye akkurat. ”Til deg”, det kan jo være alle sammen her inne faktisk. Til og med til meg. Altså, på lappen står det ikke til meg men til deg. Men jeg kan jo være deg hvis den er fra deg. Da kan den være til meg selv om det står til deg....Hvis dere skjønnte hva jeg mente.... Nei.

Men da kan vi se hvem den er fra. ”Fra Gud”. Såpass ja. Er det noen her som har mistet en gave fra Gud? Eller som savner en gave fra Gud? ”Fra Gud” det gjør en ting klart, at det er ingen her som har mistet den, så fremt jeg ikke har oversett at Gud sitter på en stol her et sted. Er Gud her? Hadde vært litt pinlig om jeg, presten, ikke kjente igjen selveste sjefen.

Da kan vi bare spekulere på hvordan denne pakken har kommet hit, og om noen tenker at presten har noe med dette å gjøre så har han ingen kommentar.

Siden den er fra Gud til deg, eller meg, ja, kanskje til alle, så la oss åpne den da. Den er tom. Det er ikke noe her. Så mye styr for ingenting... Den er da virkelig helt tom. Merkelig. Når vi endelig får en gave fra Gud, så er den tom. Og så stor gave også, da ble den ekstra tom. Så stor at jeg kan gå inn i den. Nå fikk jeg en ide her.

“All I want for christmas is you.” Kanskje Gud vil at jeg skal være en gave til andre? At gaven er tom fordi jeg skal være gaven, jeg skal få være Guds

gave til folk rundt meg? I så fall så gjelder det samme for deg også, for den tomme julegaven er like mye til deg som til meg. Og da er du også Guds gave til folk rundt deg. Hvordan kan vi være en Guds gave til hverandre? Det tror jeg vi vet en del om. En gave er jo noe vi trenger, noe som gleder oss, noe vi ønsker oss. Så hvis jeg skal være en gave for andre så må jeg tenke på som gleder dem, hva de trenger, hva de ønsker. Skal jeg si en ting jeg tror vi ønsker oss alle sammen, så er det noen som er glad i oss, og har tid til oss. Så Guds gave til oss alle i dag er at vi skal være Guds gave til hverandre.

HVA SLAGS GAVE ER JESUS?

Da var det kanskje det Gud ville gi oss. Hvis jeg ikke har oversett noe da. Et skjult eller hemmelig rom. Ta en kikk til. Altså, faktisk så kan bakveggen eller bunnen her åpnes.... Whaw, har jeg reist i tid tilbake til stallen med Maria og Josef og.... Nei, da jeg er fortsatt i Fjellhamar kirke sammen med dere. Men når jeg åpnet bunnen på gaven så kan en del av dere se hva jeg ser rett på: Jesus-barnet i krybben. Det er Guds gave til deg og meg på

julaften: Jesus. Men hva slags gave er det? Kan du leke med Jesus? Spille fotball? Bygge lego med han. Nei, det kan du gjøre med søsken, eller foreldre, eller venner, de rundt deg som er Guds gave til deg. Men ikke med Jesus. Hva slags gave er Jesus da?

For meg er han en gave som kan hjelpe meg med alt det tingene ikke kan. Når jeg skal leke vil jeg heller ha legoboks eller fotball eller Ipad enn Jesus. Men når jeg føler meg alene, når jeg lurer på om noen er glad i meg, når jeg lurer på hva som skjer etter døden, når jeg trenger tilgivelse, når jeg synes livet er vanskelig og strevsomt, og jeg trenger håp, mening, noe å leve for. Da fungerer fotball og Ipad ikke så særlig bra. Da fungerer Jesus godt. Da er han en gave til meg.

For det skjer jo stadig vekk at vi ikke greier å være gode mot hverandre, å være Guds gave til hverandre. Vi blir slitne, sur og sinte. Vi blir lei oss og triste, føler at vi ikke får til å være sånn vi ønsker, og vi gjør gale ting mot hverandre. Da også kan Jesus hjelpe oss. Han har sagt så mye fint om å

være menneske, om kjærlighet, om barmhjertighet, om tilgivelse og nåde. Han levde det ut. Der kan vi få hjelp til å være Guds gave til hverandre. Han som var den store julegaven fra Gud til oss alle.

DE OVERSETTE

Vår nyeste biskop Kari Veiteberg i Oslo, ble intervjuet på kvelden før kvelden på NRK i går. Når hun som har hatt gata som sin kirke i 17 år ble spurt hvordan hun feiret jul sammen med familien fortalte hun om at hun da tok med familien på jobb i Bymisjonen og feiret julekvelden sammen med 100-150 av de som lever på gata og som ikke har noe herberge, noe familie å feire med. Når vi skal være en Guds gave til hverandre så utfordres vi til å se lenger rundt oss enn bare våre egne næreste, familie og venner. Og ikke minst til de som strever og er alene. Det er lett og fristende å bli oss selv nok. Jesus komme til jord viser oss dette så tydelig. Han som var en konge, Guds sønn, ble altså ikke født på et slott og oppvokst der. Nei, stallen med kulde, skitt, dyrelukt og møkk, smittefare og fattigdom var Jesu sted. Gjeterne var det som kom på besøk. Deres tvilsomme rykte og livsstil gjorde

at de ikke kunne brukes som vitner i retten, og det var like ille og ulovlig å hjelpe en gjeter som en hedning. Blant fattigfolk og uglesette gjeterere var stedet Gud valgte for sin sønn. Blant de oversette. De som ingen brydde seg om.

Den danske presten Johannes Møllehave har skrevet en julesang om de oversette:

Himmelfallen, dype fall, at han fødtes i en stall
Det som verden overså så Guds øyne nettopp på
Gud har sett det oversette, det var det som den gang
skjedde.

Hva er hyrders vitnesbyrd om de enn svor høyt og dyrt?
Hyrdene fra Betlehem, hvem tør feste lit til dem?
Gud har sett de oversette, det var det som den gang
skjedde.

Hyrder som holdt nattevagt gjentok hva de hørte sagt.
Rygtet spredtes vidt omkring, gjentok denne ene ting.
Gud har sett det oversette, det var det som den gang
skjedde

At Guds sønn ble lagt på strå mellom dem man
overså ropes ut med jubelrop som de oversettes håp
Gud har sett de oversette, JULENS GLEDE at det
skjedde.

Guds julegave er Jesus. Han kom til oss for å si at
vi er elsket, og at det finnes nåde i denne verden og
hos Gud. Hans gave er at det finnes håp, tro og
kjærighet. Så kan vi inspirert av Jesus få være
Guds gaver til hverandre. Og de oversette.